

Predica de la Krefeld

Duminică, 3 noiembrie 2013, ora 10³⁰

Ewald Frank

[Fratele Alfred Borg: Evrei 10:37-39: „*Încă puțină, foarte puțină vreme*», și «*Cel ce vine va veni și nu va zăbovi.*» («Atunci va veni Acela care trebuie să vină» – lb. germ.). *Și cel neprihănit va trăi prin credință; dar, dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el. Noi însă nu suntem din aceia care dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia care au credință pentru mântuirea sufletului*” (...)].

Fratele Schmidt: Dumnezeuule mare, venim la Tine în dimineața aceasta pe care Tu ne-ai dăruit-o din nou, noi venim la Tine și Îți mulțumim din adâncul inimii noastre. Noi știm cum este scris în Cuvântul Tău și credem că va dura puțină vreme. Nu știm cât timp va mai dura, dar știm un lucru: Cuvântul Tău se va împlini cu desăvârșire și toate făgăduințele pe care Tu le-ai dat se împlinesc în fața ochilor noștri. Noi nu credem nicio interpretare. Îți mulțumim că ne-ai deschis ochii și noi recunoaștem că timpul se apropie de sfârșit și Tu stai în fața ușii și doar trebuie să intri. O, Dumnezeuule, dăruiește-ne tuturor harul Tău ca să auzim ce ne spune Cuvântul Tău; Tu încă vorbești și astăzi cu noi. Îți mulțumim!

Te rog binecuvântează-ne pe cei care suntem adunați aici în acest loc și dăruiește-ne harul ca noi să știm că cei pe care Tu i-ai neprihănit nu dau înapoi. O, Doamne, Tu ai găsit plăcere în ei. Noi putem sta înaintea Ta. Fie-Ți milă de noi toți. Binecuvântează-i pe toți aceia care sunt prezenți și pe toți cei ce sunt în legătură directă, binecuvântează pe toți cei care vor asculta mai târziu aceste DVD-uri. Cheamă afară și ajută pe toți aceia care doresc și trebuie să iasă afară; ei trebuie să iasă și vor ieși afară. Ajută-ne să stăm tari până la sfârșit. Te rog binecuvântează și Cuvântul Tău care va fi vestit, unge buzele prin care vei vorbi și dăruiește harul Tău, dăruiește descoperire. Ajută-ne pe toți! Noi dorim să ascultăm și să aducem cinste Numelui Tău. Îți mulțumim

Dumnezeule, care Te-ai descoperit în Isus Hristos, Domnul nostru! Amin.] [Are loc binecuvântarea unor copilași (...)]

Este frumos că noi putem trăi ultima parte din timpul de har. Deja de azi dimineață am primit multe telefoane și prin internet am primit un teanc întreg de e-mailuri. Toți sunt uniți cu noi; ei ne salută și-I mulțumesc lui Dumnezeu pentru Cuvântul sfânt, scump, viu și descoperit al lui Dumnezeu pentru timpul nostru. Cu adevărat este doar harul lui Dumnezeu că noi putem trăi în acest timp și să auzim Cuvântul adevărat. Toți să se simtă bine.

Eu sper că nimeni nu este supărat pe noi dacă nu sunt transmise întotdeauna toate salutarile. Dumnezeu îi cunoaște pe ai Săi de pe tot pământul și El binecuvântează peste cerințele și înțelegerea noastră. Și astăzi avem o dorință în adâncul inimii noastre, ca toți să se simtă bine. În special toți frații slujitori să se simtă bine la auzirea Cuvântului lui Dumnezeu.

Noi nu facem decât să dăm mai departe ceea ce am primit, astfel ca și voi să puteți da mai departe, la rândul vostru, ceea ce ați primit. Așa a fost situația în toate timpurile: ceea ce au primit prorocii din partea lui Dumnezeu, ei au dat mai departe; ceea ce au primit apostolii din partea Domnului, ei au dat mai departe; toți au dat mai departe ceea ce au primit. Chiar de la Reformă încoace toți oamenii lui Dumnezeu au dat mai departe ceea ce au primit de la Dumnezeu; așa s-a întâmplat până în prezent.

Și fratele Branham a putut să dea mai departe ceea ce a primit din partea Domnului. Astăzi, toți putem spune că, dacă Dumnezeu nu l-ar fi chemat, dacă nu l-ar fi însărcinat și nu l-ar fi trimis, atunci el n-ar fi avut niciun fel de mesaj. Dar chemarea din partea lui Dumnezeu a fost, este și rămâne legată cu planul de mântuire al Dumnezeului nostru. Nu există nicio trimitere dumnezeiască în afara planului de mântuire al lui Dumnezeu. Toate trimiterile pe care le dăruiește Dumnezeu sunt legate întotdeauna cu planul de mântuire al Dumnezeului nostru. De aceea suntem mulțumitori din toată inima, fiindcă putem să trăim toate aceste lucruri.

Voi știți, frații noștri din Africa sunt prietenii noștri deja de mulți ani. Cine este astăzi pentru prima dată în mijlocul nostru? Noi știm că sunt cei doi frați ai noștri din Mongolia și Kathmandu, Nepal.

Dumnezeu să-i binecuvânteze pe frații noștri într-un mod deosebit! Amândoi pot să se ridice în picioare. Fratele Luckram va veni din nou în față și va spune ceea ce a pus Dumnezeu pe inima lui, pe scurt.

Nu ai nevoie de multe notițe, vino doar și spune câteva cuvinte

[...]

Haideți să ne ridicăm și să ne rugăm pentru fratele nostru în mod deosebit.

Iubite Domn, noi ne rugăm în Numele Domnului Isus Hristos ca Tu să-l binecuvântezi pe fratele nostru într-un mod deosebit, să-l folosești într-un mod deosebit în toate țările vecine țării sale și oriunde Tu îl vei călăuzi, fii cu el. Doamne, binecuvântează viața lui, binecuvântează slujba lui. Fii cu el în Numele sfânt al lui Isus! Amin.

Probabil că cei mai mulți dintre voi puteți înțelege ce mare mulțumire am în interiorul meu față de astfel de frați, care mă însoțesc în multe țări. Ei mă așteaptă deja pe aeroport și apoi mă însoțesc în toate țările respective. Este frumos că Dumnezeu Își are slujitorii Lui în toate popoarele, în toate limbile și națiunile.

Apoi, există și unii care au o slujbă peste granițele țării lor. Dumnezeu a hotărât-o în acest mod. Sunt slujbe pentru bisericile locale și sunt slujbe care depășesc marginile unei biserici locale. De exemplu, Pavel și alții pe care i-a amintit el în acel timp, nu aveau răspundere doar pentru o biserică locală, ci ei, împreună cu el, au făcut călătorii misionare și au avut o parte în vestirea Cuvântului. Tot așa este situația și astăzi.

Suntem mulțumitori într-un mod deosebit pentru toți frații de pe tot continentul african, din Dar es Salaam până la cel mai nordic loc al Africii - pretutindeni sunt frații noștri. Cele mai multe telefoane de astăzi le-am primit din Africa. Dumnezeu binecuvântează peste cerința și înțelegerea noastră și pentru faptul că Domnul are acolo niște frați slujitori care slujesc, care dau mai departe ceea ce au primit din partea Domnului; pentru aceasta suntem mulțumitori.

Suntem mulțumitori în mod deosebit pentru fratele nostru Luckram și îi urăm binecuvântarea bogată a lui Dumnezeu. Fratelui nostru Daniel

îi urăm și lui binecuvântarea lui Dumnezeu. Toți din Nepal, Mongolia, Vietnam, Cambodgia, de pretutindeni, toți să fie binecuvântați. Noi suntem adunați în acest loc din multe națiuni, din toată Europa, de peste mări, din Londra, de pretutindeni. Dumnezeu a condus totul în acest mod, ca El să fi avut nevoie de un loc de unde să fie răspândit Cuvântul Lui în toată lumea, după ce a fost luat Acasă fratele Branham; aceasta are loc, fără vreo intenție specială a noastră. Dumnezeu nu m-a întrebat pe mine și n-a întrebat pe nimeni, ci El a pronunțat însărcinări, a dat trimiteri și a spus ce trebuie făcut. Fiecare om al lui Dumnezeu a știut exact ce are de făcut. Niciun om nu a trebuit să-l sfătuiască pe Noe. Nu mai era nevoie de vreo discuție, nu mai era nevoie ca cineva să-i spună lui Moise ce trebuia făcut. Dumnezeu i-a spus totul și Moise a dat mai departe. Știți care este lucrul frumos? Că tuturor acelor care au de îndeplinit o însărcinare, Dumnezeu le-a dat înțelepciunea pentru a efectua fiecare sarcină, chiar dacă mai înainte ei n-au făcut-o.

Eu mă gândesc acum la acest sfeșnic cu șapte brațe [menora]. Când Domnul Dumnezeu i-a zis lui Moise să fie făcut sfeșnicul de aur, știți ce i-a zis Dumnezeu? „Ia o bucată de aur, o singură bucată și dintr-o singură bucată de aur să faci un sfeșnic; să nu fie nicio lipitură, ci să fie făcut dintr-o singură bucată”. La sfârșit nu a fost un bulgăre de aur, ci la sfârșit rezultatul a fost un sfeșnic de aur cu șapte brațe și a fost făcut exact după cum a dat Dumnezeu îndrumările. Toate sculele, chivotul, masa, totul era făcut conform poruncilor lui Dumnezeu date lui Moise. Tuturor acelor care au fost hotărâți pentru acest scop Dumnezeu le-a dat înțelepciunea și priceperea ca să împlinească lucrarea.

Aici este un exemplu deosebit... Biserica Dumnezeului Celui viu nu este o cârpăceală, adunată cumva laolaltă. Nu! Biserica Dumnezeului Celui viu a ieșit din Hristos și Îi va fi redată Lui; trup din Trupul Lui și os din oasele Sale. Așa este scris în 1 Corinteni 12:12-13: *„Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup”*. Și această Biserică este chemată afară de Domnul, ea Îi aparține Lui, este moștenirea Lui. El a răscumpărat-o cu propriul Său Sânge, El a plătit prețul, ea este proprietatea Lui și prin vestire această Biserică este chemată afară.

Noi trăim acum într-o perioadă profetică deosebită în care Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său ca să-l împlinească. În

această legătură fratele Borg a citit un cuvânt minunat și puternic. Haideți să-l citim încă o dată.

Evrei 10, începem cu v. 35: „*Să nu vă părăsiți, dar, încrederea voastră pe care o așteaptă o mare răsplătire!*”. „Țineți bine, țineți bine ceea ce ați primit, astfel ca nimeni să nu vă fure cununa, țineți bine, prețuiți ceea ce v-a dat Dumnezeu, prin harul Său”. „*Să nu vă părăsiți, dar, încrederea voastră pe care o așteaptă o mare răsplătire!*”. V-ați gândit vreodată că Domnul ne va încorona cu coroana neprihănirii, cu coroana vieții? El ne va încorona. Va exista această zi de încoronare pentru biruitori. Frați și surori, noi suntem rânduiți să ajungem la această țintă și să fim la Domnul.

V. 36: „*Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit*”. Lăudat și slăvit să fie Domnul nostru! „*Să nu vă părăsiți dar încrederea voastră, țineți bine ceea ce v-a dăruit Dumnezeu prin harul Său*”. Apoi avem nevoie de răbdare până când vom primi tot ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu, până la schimbarea trupurilor noastre la revenirea Domnului nostru Isus Hristos, „*după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu*”.

Ce a spus Domnul nostru în Matei 12, când unii au venit la El și I-au spus: „*Iată, mama Ta și frații Tăi sunt aici și caută să vorbească cu Tine*”? Imediat Isus a răspuns: „*Cine este mama Mea și care sunt frații Mei? Oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă*”. În Psalmul 22:22: „*Voi vesti („descoperi” – lb. germ.) Numele Tău fraților mei*”. Nu tuturor, ci „*fraților mei*”. Noi, într-adevăr, suntem născuți din același Cuvânt și prin același Duh, la o nădejde vie.

Evrei 10:37: „*Încă puțină, foarte puțină vreme...*”. În ce perioadă a putut să se citească acest Cuvânt cu o convingere mai mare decât astăzi? „*Încă puțină, foarte puțină vreme...*”. Când s-a potrivit mai bine decât astăzi? „*...și Cel care trebuie să vină va veni și nu va zăbovi*” – lb. germ. Cel care a făgăduit: „*Eu Mă duc să vă pregătesc locul și voi reveni ca să vă iau la Mine, să fiți acolo unde sunt și Eu*”.

V. 38: „*Și cel neprihănit va trăi prin credință; dar, dacă dă înapoi („dacă dă fricos înapoi” – lb. germ.)...*”. O, Dumnezeule, ajută-ne ca acest lucru să nu se întâmple cu noi! Noi să fim îmbărbătați și să știm că Domnul a luptat, El l-a biruit pe Satan, a învins locuința morților, a

înviat în a treia zi și Psalmul 110 s-a împlinit: „Toți vrăjmașii sunt puși ca așternut sub picioarele Tale”. Și El are biruința peste toate”. Să nu dăm înapoi, să nu ne uităm la împrejurări, să nu ne uităm la încercările și necazurile prin care trebuie să trecem, ci să ne uităm la Domnul nostru care este Autorul (Inițiatorul) și Desăvârșitorul credinței noastre.

Avraam s-a uitat la Acela pe care nu a putut să-L vadă, ca și cum L-ar fi văzut, fiindcă a fost convins că Acela care i-a dat făgăduința, El o va și împlini. Același lucru s-a întâmplat și în timpul nostru. Nu tu sau eu împlinesc, ci Dumnezeu împlinește, El face ceea ce a făgăduit și noi toți putem crede din toată inima noastră.

Dar dacă cineva dă înapoi, atunci Domnul Dumnezeu spune: *„sufletul Meu nu găsește plăcere în el”*. Domnul are plăcere în aceia care umblă cu Dumnezeu, care sunt legați cu Dumnezeu. Dacă citim apoi în Amos 3:3 unde este scris: *„Merg oare doi oameni împreună fără să fie învoiți?”* În alte traduceri este spus: *„Merg oare doi oameni împreună fără să se fi întâlnit?”* Aceasta este o condiție esențială: ca să mergi împreună mai întâi trebuie să-l fi întâlnit, să-l cunoști pe acela cu care mergi mână în mână. Enoh a umblat cu Dumnezeu. Și noi putem să umblăm cu Dumnezeu.

Frați și surori, noi încă suntem pe acest pământ, avem ocupații pământești, conducem mașini pe străzi, suntem aici ca toți ceilalți, da, dar în inimile noastre suntem uniți cu Dumnezeu. Și știm că nu aceasta este casa noastră. „Casa mea este acolo sus în slavă unde nu se știe nimic despre probleme și lacrimi; acolo este mulțimea care nu poate fi numărată, Te laudă neîncetat”.

Și cum am citit aici, în v. 39: *„Noi însă nu suntem din aceia care dau înapoi ca să se piardă”*. Amin. Primiți acest cuvânt în inima voastră și spuneți-I Domnului: „Eu nu am nimic de a face cu aceia care dau înapoi, n-am nimic de a face cu necredința, n-am nimic de a face cu neascultarea; nu”. Noi, care suntem adunați astăzi în acest loc și toți aceia care sunt în legătură directă în toată lumea, noi toți luăm acest verset și îl credem pentru noi personal. Astăzi, acest verset îți este adresat ție, mie, nouă tuturor. Ferice de tine, ferice de mine dacă noi credem în felul acesta. „Noi însă, frații și surori din toată lumea, *noi nu suntem din aceia care dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia care au credință pentru mântuirea sufletului*”. În Evrei 11, omul lui Dumnezeu a

dat douăzeci și unu de exemple în legătură cu credința. Este un lucru foarte puternic dacă ne gândim la ce este credința pe care ne-a dat-o Dumnezeu și la ce substanță este.

Să citim primele trei versete din Evrei 11: „*Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd* [Credința este substanța lucrurilor nădăjduite, dovada lucrurilor care nu se văd – lb. engl.]”. Dumnezeu a făgăduit aceste lucruri care ne-au fost spuse în Cuvânt. „...*este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite*”. Fiți cinstiți: nu suntem noi convinși că Biserica va fi desăvârșită, că Mireasă va sta înaintea Domnului fără pete, fără zbârcituri, va fi îmbrăcată în alb, va fi desăvârșită și unită cu Mirele la nunta Mielului? Noi avem această încredere. Apoi vedem cât de mare este harul lui Dumnezeu. El Se preocupă cu tine, cu mine, cu noi, niște oameni nenorociți și totuși El poate să ajungă cu noi la ținta Lui. Lucrul frumos la adevărații credincioși este că ei nu trăiesc niște închipuiri: „Eu am făcut cutare lucru și de aceea...”, ci trăiesc în și din harul lui Dumnezeu, sunt mulțumitori că au găsit har înaintea lui Dumnezeu și trăiesc Cuvântul lui Dumnezeu.

„*Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite...*”. De ce nădăjduim noi? Fiindcă Dumnezeu ne-a făgăduit-o. „...*o puternică încredințare despre lucrurile*” pe care Dumnezeu ni le-a făgăduit și spus în Cuvântul Lui.

Vers. 2: „*Pentru că, prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie*”. Prin credință, prin credință, doar prin credință a fost posibil. Putem să citim toate cele 21 de exemple. Enoh este exemplul cel mai bun; el a umblat cu Dumnezeu și n-a mai fost găsit pe pământ.

În 2 Corinteni putem citi un Cuvânt foarte puternic. Frați și surori, vă rog primiți fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu! Nu vă gândiți la alte lucruri, ci adânciți-vă în Cuvântul care este citit și citiți-l corect, astfel ca acest Cuvânt să cadă adânc în inima voastră. Cugetați la acest Cuvânt în inima voastră așa cum a făcut-o și Maria, căci Domnul încă ne mai vorbește prin Cuvântul Lui.

În 2 Corinteni 11 avem cuvintele binecunoscute pe care le-am citit deseori. Aici, Pavel a făcut cunoscut poporului însărcinarea pe care a primit-o el personal din partea lui Dumnezeu. 2 Corinteni 11 începând

cu v. 2: *„Căci sunt gelos cu privire la voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit cu un Bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată”*.

Pavel nu era indiferent de aceia care au auzit mesajul, el a vrut să stea împreună cu ei înaintea lui Dumnezeu. El nu a vrut ca ei să fie amăgiți sau să aibă loc un amestec. Ieri am auzit aceste lucruri din citatele fratelui Branham. Dușmanul a încurcat-o pe Eva într-o discuție, a semănat necredință și îndoială în inima ei și după aceea a urmat amăgirea și căderea. Vă rog, nu discutați despre Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu nu este dat ca noi să discutăm despre el, ci este dat ca noi să-l credem așa cum este scris, indiferent dacă oamenilor le convine aceasta sau nu. Cuvântul lui Dumnezeu este credibil și nu este permis să-i fie adăugat ceva. *„Căci sunt gelos cu privire la voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu”*.

În anul 1966, eu am făcut un jurământ Domnului, plângând: „Doamne, voi împlini porunca aceasta, fii Te rog cu mine, dar dăruiește-mi harul Tău ca pe toți aceia care ascultă Cuvântul Tău din gura mea și îl cred, să-i revăd în slavă”. Noi nu predicăm doar ca să ne pierdem cumva timpul, ci predicăm ca să vedem un rezultat pentru veșnicie, ca noi să fim împreună la Domnul pentru totdeauna. Și eu sunt convins de aceasta.

Câteodată mai sunt și eu bucuros, poate și pentru că am văzut răpirea în ianuarie 1980. Eu am trăit răpirea, eu știu că Domnul va reveni, eu știu că El va împlini făgăduințele Sale, eu știu că El îi va lua Acasă pe ai Lui și, de asemenea, știu că noi toți vom fi tineri; nu va mai fi nicio urmă de păcat, de boală, de necaz și lacrimi. Acolo vom fi desăvârșiți în trup, duh și suflet, fără pete și fără zbârcituri înaintea Dumnezeului nostru. Aceasta a fost una din cele mai minunate trăiri pe care le-am avut. Și atunci când am văzut Ierusalimul cel nou venind în întâmpinarea Miresei și cum ea a intrat în acesta. Este un lucru minunat. Nu doar să vorbești într-un mod teoretic despre aceste lucruri, ci să ai parte directă de ele. Așa cum a putut să scrie și Pavel în vremea lui, făcându-ne cunoscut ceea ce i-a descoperit Dumnezeu, ce a văzut, ce a auzit, până la Ioan, care a fost pe insula Patmos, și a vorbit despre toate lucrurile pe care Dumnezeu i le-a descoperit. De ce? Ca să le arate

tuturor slujitorilor Săi ce are să se întâmple în viitor. De asemenea și în punctul acesta trebuie să credem așa cum este scris în Scriptură.

În 2 Corinteni 11, bineînțeles, mai vin și niște avertizări. De exemplu, în v. 3: *„Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva...”*. Numai în limba germană, „șarpele” este la genul feminin, dar în toate celelalte biblii de pe tot pământul este scris la genul masculin. *„Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credințioșia care este față de Hristos”*.

Fie ca Dumnezeu să ne păstreze, să ne țină mintea sănătoasă și să ne păstreze gândurile curate. Să avem gândul pe care L-a avut Isus Hristos, să nu punem niciun Cuvânt sub semnul întrebării.

Frați și surori, permiteți-mi să vă spun foarte clar ce a vrut să exprime fratele Branham în citatele pe care le-am citit ieri. Satana a semănat îndoieli în inima Evei, care i-au produs necredință și după aceea a putut s-o amăgească.

Fiți cinstiți acum, este nevoie de descoperire prin Duhul Sfânt ca să credem că făgăduința din Maleahi, ultimele trei versete, s-a împlinit în timpul nostru; este nevoie de harul lui Dumnezeu, este nevoie de descoperire prin Duhul Sfânt ca noi să recunoaștem slujba pe care Dumnezeu a dăruit-o în acest timp al sfârșitului. Cine nu are descoperirea aceasta și n-o acceptă, el merge la Matei 17 și nu se oprește la versetul 11, ci merge la versetul 12. Dar Domnul nostru a spus ambele lucruri: în v. 10: *„Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie”* și v. 12: *„Dar vă spun că Ilie a și venit și ei nu l-au cunoscut”*. Ioan a venit în duhul și în puterea lui Ilie, dar în Ioan 1, el a fost întrebat în mod direct: *„Ești tu Hristosul?”* El a spus: *„Nu, nu sunt”*. *„Ești Prorocul?”* El a spus: *„Nu, eu nu sunt”*. *„Ești Ilie?”* El a spus: *„Nu, nu sunt”*. *„Dar cine ești?”* *„«Eu», a zis el, «sunt glasul celui ce strigă în pustie»”*. Dar puteți să mergeți de la un teolog la altul și toți vor spune: *„O, lucrul acesta s-a încheiat deja”*. El citește doar versetul 12 și pentru el totul s-a încheiat deja. În versetul 12 s-a încheiat lucrarea cu Ioan Botezătorul; și în v. 10 se împlinește lucrarea lui Dumnezeu cu prorocul Său în timpul nostru. Noi trebuie să primim Cuvântul lui Dumnezeu prin descoperire și să-l dăm în acest mod mai departe; și pentru aceasta suntem mulțumitori.

Dușmanul vine întotdeauna cu: „Oare, într-adevăr sunteți siguri? Oare, este într-adevăr așa?”. Vă rog, împotriviți-vă dușmanului, nu-i acordați nicio secundă, nu intrați în discuție cu Satana! Dumnezeu a făgăduit-o și dacă o citim corect, acest ultim proroc trebuia să vină înaintea zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului, când soarele se va transforma în întuneric și luna în sânge – o puteți citi în pecetea a șasea, în proroci, în Fapte 2:20, în 2 Petru 3:10 ș.a.m.d. Așa că, vă rog, harul pe care ni l-a dăruit Dumnezeu este să așezăm și să împărțim corect Cuvântul adevărului, așezându-l la locul de unde face parte, la locul hotărât de Dumnezeu.

Haideți s-o spunem foarte clar. Așa cum prorocii, în mesajele lor, încă nu au putut să așeze totul, așa cum au făcut-o apostolii care au așezat totul în ordine după ce [acele lucruri] s-au împlinit, tot așa este situația și astăzi cu slujba fratelui Branham. Este necesar să primești har de la Dumnezeu și trebuie să ai o însărcinare din partea lui Dumnezeu ca să spui și să vezi totul în legătura corectă și, de asemenea, să știi că Dumnezeu a trimis pe prorocul lui astfel încât totul, din punct de vedere al învățăturii, să fie pus pe o bază biblică unde își are locul.

S-o spunem din nou: dușmanul vine și spune: „O, sunteți siguri? Oare, într-adevăr este așa?” Noi suntem siguri și, într-adevăr așa și este, cum a spus-o Dumnezeu în Cuvântul Lui, de aceea noi credem așa cum este scris în Scriptură. Câți au înțeles aceasta: Matei 17:10 și apoi versetul 11 și apoi versetul 12? Minunat! Poate nu știți cât de bucuros sunt eu în inima mea când citesc această Carte, când Cuvântul este descoperit în fiecare detaliu și simt: „acum, ungerea Duhului Sfânt este peste mine; acum, Duhul lui Dumnezeu mă călăuzește în tot adevărul”. Astfel, suntem mulțumitori lui Dumnezeu fiindcă El a condus totul în acest mod.

Ne întoarcem repede la acest cuvânt și la alte câteva versete biblice. Pavel era îngrijorat că va avea loc amăgirea, așa cum s-a întâmplat cu Eva. Frați și surori, aici este scris să rămânem în Cuvânt, să rămânem în Cuvânt; să nu dăm ascultare indiferent ce argumente ar fi aduse. Noi trăim din fiecare Cuvânt care a venit din gura lui Dumnezeu și trăim în binecuvântările împlinirii făgăduințelor pentru acest timp. Căci așa a făgăduit-o Dumnezeu și anume, o făgăduință dublă: mai întâi inimile părinților să fie întoarse la copii; în acest mod, prin slujba lui

Ioan Botezătorul, toți credincioșii din Vechiul Testament s-au întors la credința copiilor din Noul Testament.

În Luca 1:16-17 - Ioan a putut să prezinte Domnului un popor bine pregătit și să spună că inimile lor au fost întoarse la Domnul lor. Dar acum, inimile noastre, ca și copii ai lui Dumnezeu, trebuie să fie întoarse la început, la învățăturile apostolilor, la părinții noștri în credință. Noi să fim zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor unde Isus Hristos Însuși este Piatra din capul unghiului. Aceasta are loc în timpul nostru. Primiți-o! Credeți-o! Nu vă încurcați în nicio discuție. Acesta este ultimul mesaj al lui Dumnezeu, ultima chemare, înaintea revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. De aceea trebuie să trăim tot ce ne-a făgăduit Dumnezeu.

Aici este taina: tuturor acelor care nu cred că Dumnezeu S-a descoperit acum și în acest fel împlinirea făgăduinței a avut loc, nu li se va descoperi; ei nu primesc accesul. Credința este accesul. În Evrei 11 este scris: „Prin credință vedem, prin credință recunoaștem, prin credință..., prin credință Avraam, Enoh, toți bărbații lui Dumnezeu au făcut ceea ce au făcut prin credință”. Credința este accesul la Dumnezeu și prin credință primim și descoperire din partea lui Dumnezeu. Apoi putem spune: „Nu trup și sânge mi-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri”. Aceasta este taina binecuvântată pe care ne-a dat-o Dumnezeu. Domnul a spus-o: *„Lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea”*. El Însuși a spus: *„Vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în pilde, ci vă voi vorbi totul deslușit și clar”*. Noi o subliniem și o scoatem în evidență deseori: suntem bucuroși și mulțumitori lui Dumnezeu fiindcă El nu a vorbit cu noi doar în pilde, ci ne-a deschis înțelegerea pentru tainele care sunt ascunse în pilde. Acesta este sâmburele minunat despre care este vorba.

Acum eu mă gândesc la faptul când Domnul a vorbit despre depozitarea hranei; toate alimentele au fost numite pe nume și totuși Dumnezeu s-a referit la ceva duhovnicesc. Tot așa a fost situația și cu fratele Branham; el a văzut acolo sfeclă, morcovi și alte legume care au fost duse în coșuri în capela din Jeffersonville și lui i-a fost spus: „Aceasta este hrana pe care trebuie s-o depozitezi”. Au fost niște pilde pământești și prin aceste pilde Domnul Dumnezeu a vorbit întotdeauna și așa o face până în zilele noastre. Prorocul mi-a spus: „Tu L-ai înțeles

greșit pe Domnul. Te-ai gândit că va veni o foamete pământească și ai depozitat alimente pământești”. Așa a și fost. După aceea a venit răspunsul: „Dumnezeu va trimite o foamete după auzirea Cuvântului Său, după ceea ce a făgăduit El pentru acest timp. Așteaptă cu împărțirea hranei, până vei primi și restul”. Dumnezeu a condus în așa mod astfel încât nimeni să nu fie îngâmfat, zicând: „Eu am înțeles totul, eu am știut totul”. Noi n-am înțeles nimic și n-am știut nimic. Mai întâi a trebuit ca Dumnezeu să ne-o descopere și după aceea am știut-o. Aceasta este taina. Nimeni nu poate să vină la Domnul și să spună: „O, eu știu deja totul”.

Ce avem noi, ce n-am primit de la Dumnezeu? Noi am primit totul, dar am primit ca să dăm mai departe. Și în timpul nostru este tot la fel. Nu pentru a mă referi la persoana mea, dar câți au experimentat aceasta: „Credeți voi cu adevărat că i-a vorbit Domnul? Hmm? Hmm? Credeți voi cu adevărat că el a auzit vocea puternică a Celui Atotputernic cu urechile lui?”. Fratele Pavel nu mai este aici. Nimeni nu mai poate merge la el să-l întrebe: „A fost, într-adevăr, autentic ceea ce ai trăit pe drumul Damascului? Ai văzut într-adevăr lumina? Ai auzit într-adevăr vocea?” Și de asemenea nici ceilalți nu mai sunt aici ca să-i putem întreba; de asemenea nici fratele Branham nu mai este aici ca să-l putem întreba.

Acum a mai rămas o singură țință pe care o atacă toți aceia care au deviat de la calea adevărată a lui Dumnezeu. Și trebuie să spun următoarele: toți aceia care sunt uniți cu Dumnezeu sunt uniți cu acela pe care l-a trimis Dumnezeu și cu ceea ce face Dumnezeu în prezent pe acest pământ. Toți aceia care cred mesajul autentic se supun, în ascultare, vocii lui Dumnezeu; aceștia pot să trăiască totul într-un mod personal, cum călăuzește Dumnezeu pe poporul Său și cum va aduce totul la încheiere. Eu nu trebuie să retrag nimic din ceea ce mi-a vorbit Domnul.

Încă câteva versete, ca să vedem ce mare har am primit noi de la Dumnezeu. El, Domnul nostru, care a purtat coroana de spini pentru noi... Și cum i-a fost spus lui Adam: „Spini și pălămidă să-ți dea pământul pe care îl vei lucra” – acesta a fost blestemul. Dar după aceea, Domnul Însuși ia acest blestem asupra Lui, acest blestem care ar fi trebuit să ne lovească pe noi.

Aici este taina cea mare: fiindcă Domnul Dumnezeu l-a înzestrat pe om cu voință liberă și a știut că acest om va cădea, de aceea El Însuși a preluat răspunderea pentru răscumpărare. Nu exista o altă cale pentru aceasta. Dumnezeu nu a trimis pe cineva, ci Însuși Domnul Dumnezeu a venit. El, care a umblat în Grădina Eden, El care l-a făcut pe Adam după asemănarea Lui, El a venit la noi, a luat moartea asupra Lui, a scos boldul morții, până când noi toți vom putea striga: „Moarte, unde îți este boldul tău? Locuință a morților, unde este biruința ta?” Mulțumiri lui Dumnezeu care ne-a dăruit biruința Lui prin Isus Hristos, Domnul nostru. Domnul S-a îngrijit de tot, El S-a îngrijit și de Mireasa Lui.

Vă rog, fiți atenți, ce făgăduințe a dat Domnul în cele șapte scrisori [adresate biruitorilor din timpul celor] șapte epoci ale Bisericii. Întotdeauna făgăduința este adresată biruitorilor; și noi ne gândim cu adevărat la aceasta. Citesc din Romani 14; am putea să citim mai multe versete aici. Din Romani 14 începem cu v. 4: „*Cine ești tu, care judeci pe robul altuia? Dacă stă în picioare sau cade, este treaba stăpânului său; totuși va sta în picioare, căci Domnul are putere să-l întărească pentru ca să stea*”. Deci, nu trebuie să vă faceți griji cu privire la robul Domnului; despre un slujitor al lui Dumnezeu nu trebuie să vă exprimați aprecierile voastre: „Oare nu ar fi trebuit să facă mai bine cutare lucru?”. Eu sunt așa de bucuros că Dumnezeu nu face nicio greșală. De asemenea, sunt mulțumitor că nu doar ceilalți slujitori ai lui Dumnezeu au fost oameni; și eu sunt doar un om. Dar pot să spun în prezența lui Dumnezeu că n-am făcut nimic intenționat ca să dăunez cuiva. Oricâte ori am fost atras în unele lucruri, n-a fost decizia mea.

Apoi a trebuit să merg pe această cale. Dacă citești în Vechiul Testament, pe cine l-au aruncat în groapă? Pe Iosif, cu care Dumnezeu a avut ceva de gând. De ce au fost prizonieri toți prorocii? „Pe aceia care au fost trimiși la voi i-ați omorât cu pietre”. Dar noi trebuie să mergem pe această cale. În urmă cu câțiva ani cineva mi-a spus: „Frate Frank, noi ne rugăm pentru tine ca tu să rămâi smerit”. Eu i-am răspuns: „De fapt, nu mai este necesar, pentru aceasta au alții grijă. Eu sunt umilit zilnic”. Noi suntem purtători ai Cuvântului lui Dumnezeu și așa cum a spus Pavel, nu vorbim de la noi, ci vorbim în Numele Domnului și dăm mai departe ceea ce am primit din partea lui Dumnezeu.

Acum citim în Romani 14:10: „*Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos*”. Deci, nu vă îngrijați de niciun frate, ci faceți-vă griji pentru viața voastră și duceți-vă până la capăt mântuirea voastră proprie, cu frică și cutremur, căci așa este scris, că noi toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată a lui Dumnezeu.

Aceasta, de asemenea, le va părea ceva nou unora, dar când fratele Branham a fost răpit în Paradis, toți aceia care au venit la Domnul prin slujba lui au fost adunați acolo și atunci, acea voce i-a spus: „Tu vei fi judecat”. Și răspunsul lui a fost, de fapt, o întrebare: „Oare și Pavel și Petru vor fi judecați înaintea acelora căroră le-au predicat?” „Da, și ei vor fi judecați”. Atunci a venit răspunsul fratelui Branham: „Dacă Petru și Pavel vor rezista înaintea Domnului, atunci și eu voi rezista, fiindcă am vestit același Cuvânt pe care l-au vestit și ei”.

Noi am putea vorbi mult timp despre aceasta și am putea adăuga multe versete biblice. Aceasta nu este judecata de apoi, de la scaunul alb, unde vor apărea toți; acesta este descris în Apocalipsa 20 și va avea loc după Împărăția de o mie de ani, înainte să înceapă veșnicia. Aici este vorba despre împărțirea cununilor; aici nu este osândit nimeni, ci, este dată răsplata. Domnul îi va răsplăti pe toți aceia care au iubit arătarea Lui.

În 2 Corinteni 5:10 apostolul Pavel spune: „*Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul pe care-l va fi făcut când trăia în trup*”. Și lucrul frumos va fi că Domnul nu le va reproșa nimic acelora pe care i-a răscumpărat, ci doar le va dăruia cununile. Cu privire la aceasta citim trei versete.

În 1 Tesaloniceni 2:18-19 apostolul scrie următoarele: „*Astfel, o dată și chiar de două ori, am voit (eu, Pavel, cel puțin) să venim la voi; dar ne-a împiedicat Satana*”. Și aici vedem că bărbații lui Dumnezeu nu au umblat întotdeauna pe petale de trandafiri; au mai fost și spini. Dar acum vine versetul puternic, 19: „*Căci cine este, în adevăr, nădejdea sau bucuria, sau cununa noastră de slavă? Nu sunteți voi, înaintea Domnului nostru, Isus Hristos, la revenirea Lui?*”. Aici, o observație: în toate celelalte traduceri, nu este scris **revenirea**, ci întotdeauna este scris

venirea. Dar există diferite venituri ale Domnului și există o singură **revenire** a lui Isus Hristos, Domnul nostru. De aceea noi suntem mulțumitori și pentru această traducere exactă, unde este scris **revenire**, unde este scris *venire*. Deci, „*Cine este, în adevăr, nădejdea sau bucuria, sau cununa noastră de slavă?*” Cu ce să mă laud eu înaintea lui Dumnezeu? Este scris: „Cine se laudă să se laude în Domnul” [2 Cor. 10:17]. Eu îmi permit să adaug aici: cine se laudă, să se laude în Domnul și să slăvească Numele Domnului pentru roadele care au ieșit din vestire. Ce folos ar fi dacă noi doar am fi predicat, dacă n-ar exista niciun fel de rezultat? Deci, „...cununa noastră de slavă, la revenirea Domnului Isus Hristos...”.

În cuvântul cunoscut din 2 Timotei 4:8 sunt scrise aceste cuvinte minunate: „*De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în «ziua aceea» Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui*”. Împărțirea cununilor [va avea loc] la revenirea Domnului nostru Isus Hristos, în legătură cu nunta Mielului. Toți cei care au fost răscumpărați prin Sângele Mielului, toți aceia care sunt aleși înaintea întemeierii lumii și sunt scriși în Cartea vieții Mielului, toți aceștia vor face parte din acest număr al biruitorilor. Fiindcă Domnul nostru a biruit pentru noi, de aceea biruința Lui a devenit și biruința noastră și atunci noi vom fi cu El.

Lucrul frumos este că Pavel a inclus pe toți aceia care iubesc arătarea Lui. Iubești tu arătarea Domnului? Numai cine este parte din Mireasa Mielului, va avea o legătură cu Mirele; numai cine este parte din Mireasă va asculta vocea Mirelui. Toți ceilalți vor umbla mai departe pe căile lor proprii. Domnul ne-a dăruit harul să auzim ce spune bisericilor Duhul.

Încă un loc din 1 Petru 5, începând de la v. 4: „*Și când Se va arăta Păstorul cel mare, veți căpăta cununa care nu se poate veșteji, a slavei*”. Aleluia! Cinste Dumnezeului nostru! Apoi continuă în v. 5 cu o avertizare: „*Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni. Și toți, în legăturile voastre, să fiți împodobiți cu smerenie. Căci «Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har*»”. Cine este mândru vede întotdeauna greșelile altora. Cine este smerit, privește în oglinda Cuvântului lui Dumnezeu și vede ce-i lipsește lui.

Vers. 6 și 7: „*Smeriți-vă, dar, sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea Lui, El să vă înalțe* („El să vă asculte” – lb. germ.). *Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El Însuși îngrijește de voi...*”. Încă un verset foarte puternic din Apocalipsa 2:10: „*Nu te teme nicidecum de ce ai să suferi. Iată că diavolul are să arunce în temniță pe unii din voi, ca să vă încerce. Și veți avea un necaz de zece zile. Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții*”.

Indiferent ce ni se va mai întâmpla, indiferent că va fi un necaz de zece zile sau o lună, Dumnezeu știe totul. În orice caz, noi, ca Biserică Mireasă vom fi răpiți înaintea necazului cel mare. Biserica Mireasă nu va trece prin perioada necazului cel mare, ea va fi răpită înainte. Dar dacă noi suntem disprețuiți sau prigoniți din pricina Cuvântului vestit, să fim mulțumitori pentru aceasta; aceasta a fost întotdeauna așa. Ce a spus Domnul nostru? „Dacă lumea v-ar iubi, aceasta a făcut-o cu toți prorocii falși”. Domnul nostru a spus: „Dacă M-au prigonit pe Mine, vă vor prigoni și pe voi. Dacă au primit Cuvântul Meu îl vor primi și pe al vostru”. Deci, totul merge în paralel.

Haideți să rezumăm tot ce se întâmplă în timpul nostru. Domnul ne-a ajutat să găsim har înaintea tronului Său. Așa cum a spus Moise: „Dacă am găsit har înaintea Ta, atunci lasă-mă să cunosc căile Tale”. Apoi, Domnul Dumnezeu a adăugat credinței și ascultarea, astfel încât noi să practicăm o ascultare de credință. Nu trebuie să ne forțăm, ci totul a devenit o parte a vieții noastre. Nimeni nu este forțat să facă cutare sau cutare lucru, nu! Ci este viața lui Hristos în noi. Așa cum a scris și Pavel în Galateni 2:20: „Acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos Își trăiește viața Lui prin mine. Am fost răstignit împreună cu Hristos și am înviat împreună cu El”. Nu tu ești acela, ci viața divină a lui Isus Hristos în noi, ca oameni credincioși.

S-o spunem din nou: să trăim o viață plăcută lui Dumnezeu, în credință și ascultare ca să avem parte de revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Eu cred că pot spune aici, că în mijlocul nostru nu este nimeni care să facă ceva intenționat împotriva Cuvântului lui Dumnezeu sau împotriva voii lui Dumnezeu. Nu, nu este nimeni care să facă ceva intenționat! „Facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ, facă-se voia Ta în viața mea, în viețile noastre”.

Doamne, Tu să desăvârșești lucrarea Ta pe care Tu ai început-o. Desăvârșește Tu această lucrare până în ziua glorioasă a revenirii Tale. Noi am spus aceasta deseori: doar ceea ce a început Domnul, poate El și desăvârși. Dacă citim în Geneza 1 și 2 despre creația naturală, vedem că Dumnezeu a chemat totul la existență prin Cuvântul vorbit, Dumnezeu a făcut totul și în a șaptea zi El a desăvârșit lucrarea Lui, El S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune. El a început cu „Să fie lumină! Și a fost lumină”. Prin vestirea Cuvântului lui Dumnezeu vine lumină, vine claritate. Domnul nostru spune: „Cine Mă urmează pe Mine nu va rămâne în întuneric, ci va avea lumina vieții”. Domnul Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric, a despărțit adevărul de interpretări și prin teamă de Dumnezeu noi putem să umblăm în voia lui Dumnezeu, putem să rămânem în făgăduințele pe care ni le-a dat Dumnezeu și împreună putem trăi revenirea Domnului nostru Isus Hristos.

Citim și v. 11 din Apocalipsa 2: „*Cine are urechi să asculte ce zice bisericilor Duhul: «Cel ce va birui - cel ce va birui -, nicidecum nu va fi vătămat de a doua moarte»*”. Noi avem parte de prima înviere și toți aceia care au parte de aceasta, fac parte din Mireasa Mielului; ei vor fi răpiți și vor fi la nunta Mielului și, împreună, ca biruitori, Îi vor da slavă Domnului.

Haideți să cuprindem totul. Cine ești tu? Cine sunt eu? Cine suntem noi, ca Dumnezeu să ne fi dăruit un har atât de mare? Pe acest pământ sunt atât de multe voci, atât de multe direcții, atât de multe mișcări, există tot felul de lucruri pe pământ. În această încurcătură, în această dezordine, Dumnezeu a trimis încă o dată Cuvântul Lui ca să ne arate orientarea divină, ca să ne aducă la început, să restituie toate lucrurile, tot ce a fost în Biserică la început.

Frați și surori, permiteți-mi s-o spun foarte clar: prin har, noi avem acum o parte directă de ceea ce face Dumnezeu pe pământ în acest timp, conform Cuvântului Său. Chiar dacă voi trebuie să parcurgeți mii de kilometri ca să fiți în acest loc, Dumnezeu vă va răsplăti. În orice caz, chemarea afară, pregătirea și punerea la o parte a Bisericii Mireasă este legată de aceasta.

Haideți s-o spunem: dacă noi n-am fi avut aici acest loc unde să fie vestit Cuvântul lui Dumnezeu, cum ar fi ajuns acest Cuvânt minunat în toată lumea? Cine m-ar fi crezut pe mine, dacă aș fi predicat undeva într-

un studio de televiziune, la un pupitru, în fața unui microfon, dacă n-ar fi venit niște oameni din Est, din Vest, din Sud și din Nord, ca să stea aici și să asculte Cuvântul lui Dumnezeu? Așa cum este scris și în prorocul Amos 8, dacă Dumnezeu a dat făgăduința că El va trimite o foamete și oamenii vor călători de la o mare la cealaltă, de la miază-noapte la răsărit ca să asculte Cuvântul Domnului, atunci noi trebuie să purtăm acest mesaj, acest Cuvânt minunat, făgăduit, descoperit, al Dumnezeului nostru, pentru acest timp. Fie ca Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți cei care sunt uniți cu noi și cu Domnul.

Fratele nostru Luckram, fratele nostru Daniel, dar și toți ceilalți au auzit-o deseori; și porunca care mi-a fost dată mie: „Slujitorul Meu, du-te pe parcela vecină și dedică-Mi-o Mie căci vor veni oameni din multe țări care trebuie să fie cazați”. Preaiubiților, aproximativ 440 de oameni sunt cazați în acest loc, iar restul sunt cazați în camere la hotel. Dumnezeu, cu adevărat a avut grijă de tot și aceasta, de asemenea, am auzit-o cu urechile mele și Dumnezeu a dăruit har pentru tot. Trebuie să mă justific în fața vreunui om? Sau toți aceia care cred acum sunt o mărturie că, Cuvântul vestit prin această slujbă împlinește scopul pentru care a fost trimis de Dumnezeu.

Haideți s-o mai spunem încă o dată tuturor celor ce doresc să-și dedice viețile lor lui Dumnezeu, tuturor aceluia care încă nu sunt botezați biblic. După acest serviciu este posibilitatea să fiți botezați. Dar înaintea botezului în apă, mai întâi voi trebuie să vă fi convertit, mai întâi trebuie să vă fi pocăit, mai întâi viața trebuie să fie dedicată Domnului. Nu este permis ca în apă să intre un păcătos uscat și să iasă din apă un păcătos ud, nu! Neprihăniți prin Sângele Mielului, neprihăniți prin credința în lucrarea de răscumpărare încheiată pe crucea Golgotei. În această legătură mai trebuie să spunem: nu mai stați pe gânduri, acest lucru poate să aibă loc astăzi, căci este scris: „*Astăzi dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!*” De asemenea este scris, la Cincizecime aproape trei mii au fost botezați. Fiindcă au crezut, ei au primit iertarea păcatelor prin credință. Ei au fost străpunși în inimă (dovediți vinovați) de Duhul lui Dumnezeu, au fost călăuziți la credință și apoi au fost botezați în apă în aceeași zi.

Aceasta poate avea loc astăzi: toți aceia care și-au predat viețile lor într-un mod conștient Domnului, care au venit la El și L-au primit, toți

aceștia pot fi botezați astăzi. Binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic să se odihnească peste noi toți. Toate versetele care au fost citite să vă fie dăruite; recitiți-le. Important este să ne regăsim în Cuvânt ca niște oameni care nu se împotrivesc, care nu se îndoiesc, care nu permit necredinței să stăpânească în viețile lor. Ci noi suntem niște oameni care ne-am întors la credința adevărată. Așa cum am citit-o deja ieri: „Luptați-vă pentru credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna”. Noi luptăm pentru această credință.

Așa cum a fost citit în Cuvântul de introducere, va mai dura doar un timp foarte scurt și atunci El, care a făgăduit că va reveni, El va reveni și ne va lua în slavă. Lui, Domnului nostru iubit care ne-a iubit atât de mult și Și-a dat viața Lui pentru noi, Și-a vărsat Sângele Lui pentru noi, astfel încât noi să devenim proprietatea Lui pentru timp și pentru veșnicie. Lui, Domnului și Mântuitorului nostru Îi aducem mulțumirea în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Haideți să ne ridicăm pentru rugăciune. Surorile noastre să vină să cânte o cântare. În acest timp, noi ne cercetăm în fața Domnului nostru.

Frați și surori, ne-am decis noi corect, ca să nu ne lăsăm prinși în niciun fel de discuții? Ci doar să credem așa cum este scris și să-L urmăm pe Domnul într-un mod ascultător și astfel să putem rezista înaintea lui Dumnezeu prin harul Său. Domnul nostru este credincios. El va face totul și va desăvârși totul pentru ziua glorioasă a revenirii Sale.

[Surorile cântă o cântare (...)]

Amin. Ce n-a văzut niciun ochi, ce n-a auzit nicio ureche și ce nu s-a suit la inima vreunui om, aceasta a pregătit Dumnezeu pentru aceia care Îl iubesc pe El. Și noi Îl iubim pe El, fiindcă El ne-a iubit mai întâi.

Frați și surori, primiți în inima voastră fiecare Cuvânt și haideți să ne încredem în Domnul. Nu vă îngrijorați! Noi am citit-o deja în Evrei 11, Dumnezeu a chemat toate lucrurile la existență din nimic, prin Cuvântul Lui atotputernic. Mai înainte nu a existat nimic și apoi a fost totul. Nu vă îngrijorați! Să aveți grijă ca voi să aveți parte de răpire, dar cum va fi, nu este treaba voastră. Așa cum a fost la Domnul nostru: un trup care a fost omorât, a fost înmormântat un trup muritor și a ieșit din mormânt un trup de înviere. La revenirea iubitului nostru Domn, cei morți vor învia în neputrezire, ceea ce este muritor va fi îmbrăcat în nemurire, și noi care trăim, vom fi schimbați într-o clipeală de ochi. Știți

ce este frumos? Că încoronarea nu va avea loc în trupul acesta pământesc, ci abia atunci când vom fi la Domnul. Aici mai avem câte o durere sau mai oftăm puțin, dar atunci la Domnul, când tot ceea ce este pământesc va fi rămas în urma noastră, noi nu vom mai putea și nu vom mai dori să ne uităm în urmă, ci vom fi pentru totdeauna în slavă, în bucuria Domnului.

Amintiți-mă în rugăciunile voastre. De fapt, eu nu am vrut să am un program atât de încărcat, dar frații din Africa de Sud mi-au pregătit un program deplin, pentru trei țări. Și în fiecare zi mă voi duce la aeroport, voi merge la adunări și înapoi, zi de zi, în unsprezece sau doisprezece orașe diferite, în trei țări. Amintiți-mă în rugăciunile voastre. Cuvântul Domnului va împlini și acolo scopul pentru care a fost trimis.

Sunt unii care doresc să fie botezați? Vă rog ridicați mâinile! Unu, doi, trei, patru, cinci, șase. Veniți cu toții în față, vă rog. Cine dorește să fie botezat? Fratele Daniel. Frumos. Veniți cu toții! Domnul cheamă, Domnul cheamă. Veniți cu toții! Aleluia! Aleluia! Aleluia! Dumnezeu să vă binecuvânteze!

L-ați primit pe Domnul? Ați primit iertarea păcatelor prin credință? Și voi ați primit iertarea? Acum vă veți preda viața voastră în moarte, căci botezul înseamnă să fiți înmormântați împreună cu Hristos, să fiți înmormântați împreună cu Hristos. Dar înainte să fii înmormântat, trebuie să mori, să mori față de tine, ca să poți trăi cu Hristos (Rom. 6); scufundarea în apă înseamnă să fim botezați în moartea lui Hristos. Scoaterea din apă înseamnă să fim înviați într-o viață nouă și să umblăm în această viață nouă cu El. Botezul este legământul unui cuget curat cu Dumnezeu prin puterea învierii lui Isus Hristos din morți. Prin acest fapt, noi confirmăm că am primit iertarea, harul și mântuirea lui Dumnezeu.

Veniți, veniți cu toții! Dumnezeu să vă binecuvânteze! Dumnezeu să vă binecuvânteze într-un mod deosebit! Vorbiți cu toții limba germană? Dumnezeu să vă binecuvânteze! Cinste Dumnezeului nostru! Dumnezeu încă cheamă, încă mai este timp de har. Ferice de acela care aude vocea Lui și spune „Da”. Fratele Miskys va boteza și el se va ruga împreună cu voi.

[Fratele Miskys: O, Dumnezeuul atotputernic, Creatorul cerului și al pământului, noi stăm aici adunați în Numele lui Isus Hristos și Îți mulțumim o, Doamne, fiindcă Duhul Tău lucrează într-un mod puternic în inimile noastre. O viață nouă să se descopere și descoperirea Cuvântului să fie dăruită. Inimile să-Ți fie dedicate Ție, să fie luate deciziile pentru Tine.

Îți mulțumim pentru frații și surorile noastre cărora Tu le-ai dăruit harul Tău ca să primească Cuvântul Tău și prin ascultarea de credință să facă acest pas ca să fie botezați biblic în Numele scump al Domnului nostru Isus Hristos. Binecuvântează acum o, Doamne, această mărturie a lor pe care ei o depun înaintea întregii biserici. Binecuvântează pe toți frații și pe toate surorile noastre, Tu să-i conduci și să-i introduci în tot adevărul Cuvântului Tău. Binecuvântează-ne împreună. Ție Îți mulțumim și Îți aducem slava pentru tot ceea ce ai făcut în noi și cu noi în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin].

Vă rog din nou: amintiți-mă în rugăciune și rugați-vă pentru toate adunările care vor avea loc în viitor. Eu spun aceasta întotdeauna tuturor fraților: „este posibil ca acum să fi venit pentru ultima dată”. Ei o iau în serios și pretutindeni au făcut eforturi ca să invite pe mulți astfel încât chiar și ultimii să fie chemați afară și să fie mântuiți.

O, Dumnezeule, Îți mulțumim din adâncul inimii noastre fiindcă Tu ai chemat și astăzi, ne-ai vorbit și astăzi, ne-ai binecuvântat, ai salvat, ai vindecat, ai confirmat Cuvântul Tău și l-ai descoperit. Binecuvântează pe tot continentul European, binecuvântează pe toate continentele, de la răsăritul soarelui până la apusul lui. Binecuvântează-i pe toți aceia care au fost și sunt în legătură directă cu noi! Tu să încoronezi cu har și îndurare.

Binecuvântează pe toți aceia care doresc să fie botezați. Fii Tu cu ei într-un mod deosebit. Ție, Dumnezeuului atotputernic Îți mulțumim că încă ne putem aduna aici fără să fim deranjați, ca să ascultăm Cuvântul Tău.

Binecuvântează-i pe toți traducătorii care traduc în cele treisprezece limbi în care au fost auzite aceste predici în toată lumea. Ție, Dumnezeuului Atotputernic Îți aducem totul și Îți mulțumim fiindcă Tu, o, Doamne, desăvârșești Biserica Ta până în ziua revenirii Tale glorioase. Aleluia! Cinste Numelui Tău sfânt și scump! Aleluia! Amin!

Frați și surori, vă rog încă ceva, este o dorință în inima mea: ca Dumnezeu să folosească aceste călătorii care vor fi făcute, ca și ultimii să fie chemați afară ca numărul celor credincioși să fie complet și Domnul să poată reveni.

Vouă, tuturor, de la o margine la cealaltă a Europei, care ați venit, vă mulțumesc. Să știți că, călătoria voastră nu a fost în zadar. Domnul a avut și astăzi ceva pentru fiecare din noi. Fiți binecuvântați cu binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic. Ii binecuvântăm și noi pe toți din casa Domnului; în toată lumea, începând din Mongolia, Noua Zeelandă și până la apusul soarelui. Dumnezeu să ne binecuvânteze și să fie cu noi toți până data viitoare. Îl rugăm pe fratele Schmidt să se roage și el și să aducă înaintea Domnului călătoria.

[Fratele Schmidt: Dumnezeule mare noi Îți mulțumim și ne închinăm Ție. Tu, care ai făcut totul conform voii Tale și l-ai făcut și pe om după chipul Tău, dăruiește-ne tot harul, celor ce aud Cuvântul Tău, să-l primească și să-l țină în inimile lor. Dăruiește-ne harul Tău ca să împlinim Cuvântul Tău. Căci Tu dorești ca noi să nu fim doar niște ascultători, ci să împlinim Cuvântul Tău.

Păstrează-ne în Cuvântul Tău, păstrează-ne acest loc pe care Tu ni l-ai pregătit și ni l-ai dăruit ca noi să ne putem aduna aici împreună în prezența Ta ca să Te lăudăm împreună. Și toți aceia care sunt cu noi online, să laude și să aducă cinstea Numelui Tău.

Numele Tău este mai presus de orice nume. Noi Te rugăm dăruiește-ne tuturor harul Tău ca să fim întăriți prin credință și să înaintăm, o, Doamne, să ajungem la ținta pe care Tu ne-ai dăruit-o. Îți mulțumim și Te rog binecuvântează-i și pe acești frați și surori care doresc să fie botezați. Ei depun mărturie acum, dar după aceea să și trăiască conform voii Tale. Tu să-i umpli cu puterea de sus.

Ție Îți mulțumim. Amin].

Fratele Frank: Tutoor fraților noștri și în special fratelui Luckram și fratelui Daniel, vă transmitem saluturi. Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu. Nu vă puteți închipui ce am simțit eu când am fost în China, în Mongolia, în Khatmandu ca să vestesc acest mesaj minunat. Dumnezeu este credincios. Transmitem saluturi deosebite și fraților noștri din Africa, noi suntem uniți cu voi în Domnul. Duceți saluturi în

Lubumbashi, Kolwezi, Kinshasa, transmiteți saluturi tuturor din partea noastră. În curând vom fi cu toți împreună la Domnul. Ar fi posibil chiar și astăzi să fi fost ultima dată când ne-am adunat.

Să cântăm „Aleluia, slavă Ție” [...]

Frate Luckram vino, te rog, în față. Noi te iubim. Domnul să te binecuvânteze! El să te facă o mare binecuvântare. Spune o rugăciune scurtă...

[Fratele Luckram: Tatăl nostru ceresc plin de har, mulțumim mult pentru această strângere în acest loc. Tu ne-ai binecuvântat cu Cuvântul lui Dumnezeu pentru acest timp, Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu pentru acest timp. Doamne, ajută-ne să trăim corect înaintea Ta, să-Ți fim ascultători, să-Ți fim plăcuți și să fim niște purtători plăcuți ai Cuvântului pe care ni l-ai încredințat. Binecuvântează slujbele fraților slujitori din lumea întreagă și ultimii aleși să primească Cuvântul descoperit pentru acest ceas, să vină la Cuvânt și să-și predea viețile lor așa cum frați și surorile stau înaintea noastră, predându-și viețile Ție, Doamne, decizi să trăiască numai pentru Tine, știind că vom lăsa în urmă toate aceste lucruri și vom merge în răpire. Doamne, binecuvântează-i, cu toate binecuvântările Tale, Tată. Duhul Tău cel Sfânt să-i călăuzească în tot adevărul. Scapă-i de orice rău, folosește-i puternic în lucrarea ta, prin slujba lor, prin predica lor, prin mărturia lor, mulți să primească. Și să aducă mântuire familiilor lor, rudele lor să primească mântuirea. Fii cu ei.

Domnul să-i binecuvânteze. În Numele lui Isus Hristos ne rugăm cu smerenie. Amin].